

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Romualda Spyt (przewodniczący)

SSN Krzysztof Staryk

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania S. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Placówki
Terenowej w Jaśle

o rentę rolniczą,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 listopada 2015 r.,

zażalenia odwołującego się na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 13 stycznia 2015 r., sygn. akt III AUa 885/14,

**uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę Sądowi
Apelacyjnemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2015 r. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, działając na podstawie art. 370 w związku z art. 373 k.p.c., odrzucił apelację S. K. od wyroku z dnia 13 stycznia 2015 r., którym Sąd Okręgowy w Krośnie oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 30 września 2013 r., odmawiającej prawa do renty rolniczej.

Sąd Apelacyjny stwierdził, że z ustaleń P. S.A. wynika, iż odpis wyroku z uzasadnieniem wnioskodawca otrzymał w dniu 18 sierpnia 2014 r. Apelację złożył

w dniu 2 września 2014 r., a więc z jednodniowym przekroczeniem terminu określonego w art. 369 § 1 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący wniósł o jego uchylenie, zarzucając błędne przyjęcie terminu odbioru wyroku wraz z uzasadnieniem w dniu 18 sierpnia 2014 r., podczas gdy faktycznie nastąpiło to w dniu 19 sierpnia 2014 r., zaś data oraz podpis na zwrotnym poświadczeniu odbioru zostały sfalszowane, co potwierdziło postępowanie prowadzone przez Prokuraturę Rejonową w Lesku w sprawie 1 Ds [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest usprawiedliwione.

W myśl § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 1222; dalej jako rozporządzenie), odbierający przesyłkę potwierdza jej odbiór na formularzu potwierdzenia odbioru przez wpisanie daty otrzymania przesyłki i umieszczenie czytelnego podpisu zawierającego imię i nazwisko (ust. 1), zaś doręczający wpisuje na formularzu potwierdzenia odbioru datę doręczenia przesyłki, imię i nazwisko odbiorcy i zaznacza sposób doręczenia, co potwierdza własnoręcznym podpisem. Na przesyłce doręczający wpisuje datę doręczenia, co potwierdza własnoręcznym podpisem (ust. 2). Z kolei zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia, jeżeli doręczającym jest pracownik operatora lub osoba występująca w imieniu operatora, niezwłocznie po doręczeniu przesyłki przekazuje formularz potwierdzenia odbioru placówce pocztowej operatora, która na pierwszej stronie formularza potwierdzenia odbioru umieszcza odcisk datownika i odsyła je sądowi wysyłającemu. Sąd Najwyższy przyjmuje, że brak daty wpisanej własnoręcznie przez odbiorcę pisma nie czyni doręczenia nieprawidłowym, jeżeli pozostałe wymagania doręczenia zostają spełnione i pozwalają w sposób niebudzący wątpliwości ustalić datę doręczenia (por. postanowienie z dnia 31 stycznia 2014 r., II CZ 104/13, LEX nr 1438417 oraz z dnia 5 sierpnia 2015 r., I UZ 8/15, niepublikowane). Jednak taka sytuacja nie miała w sprawie miejsca.

Ocenę co do złożenia apelacji z przekroczeniem terminu Sąd Apelacyjny oparł na ustaleniu P. S.A., że odpis wyroku z uzasadnieniem skarżący otrzymał w dniu 18 sierpnia 2014 r. Tymczasem wyniki postępowania prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w Lesku wskazują, że zarówno data jak i podpis na formularzu potwierdzenia odbioru przesyłki zostały podrobione i nie pochodzą ani od wnioskodawcy, ani od jego pełnomocnika J.K. W tej sytuacji wyjaśnienia wymaga, na podstawie jakich dokumentów operator pocztowy ustalił datę doręczenia przesyłki adresatowi oraz w jakich okolicznościach wnioskodawca wszedł w jej posiadanie - jak twierdzi - w dniu 19 sierpnia 2014 r., skoro ani on, ani jego pełnomocnik J. K. nie potwierdzili przyjęcia przesyłki na formularzu odbioru. Sąd Apelacyjny powinien mieć przy tym na uwadze, że przepisy o doręczeniach mają charakter obligatoryjny i gwarancyjny, co wyłącza dowolność w tym zakresie. Nie można więc uznać doręczenia za skutecznie dokonane, jeżeli nie nastąpiło według reguł przewidzianych w art. 131 i nast. k.p.c. oraz w rozporządzeniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 2011 r., II UZ 10/11, LEX nr 901616).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.